

Laboration 2: Modellprovning för CTL

Stefan Åhman
900326-2376
sahman@kth.se

Marcus Wallstersson
880301-6099
mwallst@kth.se

December 4, 2011

KTH Kista, Stockholm

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
2	Problem och Syfte	1
3	Genomförande	2
3.1	Modellprovaren	2
3.2	Modell	3
4	Resultat	6
4.1	Testkörningar	6
4.2	Frågor	6
5	Bilagor	7
5.1	Programkod	7
5.2	Tester	9
	Referenser	10

1 Inledning

För att kunna kontrollera om en temporallogisk formel ϕ gäller i ett visst tillstånd s i en given modell \mathcal{M} kan man använda sig av en modellprovare. Detta programverktyg måste i denna laboration implementeras att hantera följande delmängd CTL-reglerna (Computation tree logic):

$$\mathcal{M}, s \models \phi$$
$$\phi ::= p \mid \neg p \mid \phi \wedge \phi \mid \phi \vee \phi \mid \text{AX } \phi \mid \text{AG } \phi \mid \text{EX } \phi \mid \text{EG } \phi \mid \text{EF } \phi$$

Modellen som ska kontrolleras kan beskrivas med en tillståndsgraf, där CTL används för att sätta upp villkor som måste uppfyllas av tillståndsgrafen samt tillstånden. Uppkomsten av önskade stigar kan undvikas med specifika regler. Detta kan göras i denna laboration med bevissökning då bevis-systemet som används är sunt och fullständigt och tillåter ändligt många bevissträd.

2 Problem och Syfte

Syftet med laborationsuppgiften är att:

- Fördjupa förståelsen för CTL och hur temporallogik kan användas för att specificera viktiga systemegenskaper.
- Lära sig använda Prologs sökteknik för bevissökning.
- Lära sig bygga enkla men nyttiga programverktyg som kan användas till systemverifikation.

3 Genomförande

Modellprovaren skrevs i prolog då det är ett lämpligt programmeringsspråk för bevissökning. De befintliga reglerna för CTL implementerades. Vissa av reglerna kräver variabelt antal premisser och detta måste hanteras av programmet. Implementationen av reglerna och modellprovaren går igenom i kapitel 3.1. I kapitel 3.2 beskrivs vår egenvalda modell som föreställer ett trafikljus.

$$\begin{array}{c}
 \begin{array}{cc}
 p \frac{-}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} p} p \in L(s) & \neg p \frac{-}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \neg p} p \notin L(s) \\
 \wedge \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi \quad \mathcal{M}, s \vdash_{[]} \psi}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi \wedge \psi} \\
 \vee_1 \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi \vee \psi} & \vee_2 \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \psi}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi \vee \psi} \\
 \text{AX} \frac{\mathcal{M}, s_1 \vdash_{[]} \phi \quad \dots \quad \mathcal{M}, s_n \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \text{AX } \phi} \\
 \text{AG}_1 \frac{-}{\mathcal{M}, s \vdash_U \text{AG } \phi} s \in U & \text{AF}_1 \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_U \text{AF } \phi} s \notin U \\
 \text{AG}_2 \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi \quad \mathcal{M}, s_1 \vdash_{U,s} \text{AG } \phi \quad \dots \quad \mathcal{M}, s_n \vdash_{U,s} \text{AG } \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_U \text{AG } \phi} s \notin U \\
 \text{AF}_2 \frac{\mathcal{M}, s_1 \vdash_{U,s} \text{AF } \phi \quad \dots \quad \mathcal{M}, s_n \vdash_{U,s} \text{AF } \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_U \text{AF } \phi} s \notin U \\
 \text{EX} \frac{\mathcal{M}, s' \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \text{EX } \phi} & \text{EG}_1 \frac{-}{\mathcal{M}, s \vdash_U \text{EG } \phi} s \in U \\
 \text{EG}_2 \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi \quad \mathcal{M}, s' \vdash_{U,s} \text{EG } \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_U \text{EG } \phi} s \notin U \\
 \text{EF}_1 \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_U \text{EF } \phi} s \notin U & \text{EF}_2 \frac{\mathcal{M}, s' \vdash_{U,s} \text{EF } \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_U \text{EF } \phi} s \notin U
 \end{array}
 \end{array}$$

Figure 1: Regler för CTL

3.1 Modellprovaren

För att kunna testa modellprovaren fanns flertalet tester att tillgå som bestod av en liststruktur för att beskriva tillståndens egenskaper och grannar, detta beskrivs tydligare under Modell. Programmet skrevs så att en funktion "check" anropades med följande inparametrar:

```

check(T, L, S, U, F)
T - Alla tillstånd och dess grannar i listform
L - Lista över egenskaper i varje tillstånd
S - Aktuellt tillstånd
U - Lista för besökta tillstånd
F - CTL formel som ska testas

```

Check skrevs så att den med pattern matching kan matchas mot alla de regler som skulle implementeras. De matchades på följande sätt: X , $\text{neg}(X)$, $\text{and}(F,G)$, $\text{or}(F,G)$, $\text{ax}(X)$, $\text{ag}(X)$, $\text{ex}(X)$, $\text{eg}(X)$, $\text{ef}(X)$.

Nedan följer ett utrag ur programkoden för kontroll av $\text{ef}(X)$:

```

1 % EF 1
2 check(T, L, S, U, ef(X)) :-
3     not(member(S, U)),
4     check(T, L, S, [], X).
5
6 % EF 2
7 check(T, L, S, U, ef(X)) :-
8     not(member(S, U)),
9     member([S, Srest], T),
10    echeck(T, L, Srest, [S|U], ef(X)).

```

Då check stötte på $\text{ef}(X)$ försökte den först med implementationen EF1 och sedan om den evaluerades till false försökte den med EF2.

EF1 skrevs så att den alltid kontrollerar att nuvarande tillstånd S inte finns bland tidigare besökta U och fortsätter sedan rekursivt med resten av beviset X och tömd lista U för tidigare besökta tillstånd. Detta uppfyller kraven för regel EF1 som kan ses i figur 1.

EF2 skrevs så att den på samma sätt som EF1 kontrollerar att S inte tidigare har besökts. I nästa steg kontrollerar den vilka grannar S har övergångar till och skickar med dessa till funktionen echeck. Denna funktion kontrollerar att någon av tillståndets S grannar evalueras till sant. Till echeck skickas även en lista innehållandes tidigare besökta tillstånd där nuvarande tillståndet S läggs till. Detta uppfyller kraven för EF2.

De resterande reglerna från figur 1 implementerades på liknande sätt och dessa kan ses i den bifogade koden under kapitel 5.1.

3.2 Modell

Den icke-triviala modellen som skapades beskriver ett trafikljus olika tillstånd. Ett trafikljus har följande sekvenser: rött \rightarrow rött/gult \rightarrow grönt, grönt \rightarrow gult \rightarrow rött, gult \rightarrow släckt \rightarrow gult... och avstängt. Dessa sekvenser kan beskrivas som en modell med övergångar mellan de olika tillstånden.

I tillståndet "s0" kan trafikljuset lysa konstant rött, släckas "s5" eller gå till rött/gult "s1". Från "s1" kan släckt tillstånd "s5", rött "s0" och grönt "s3"

nås. Då trafikljuset lyser gult i "s2" kan tillståndet rött "s0", grönt "s3" och släckt "s5" nås. I tillståndet grönt kan det stå still, gå till gult "s2" eller släckas "s5". Vid tekniska problem kan det blinka gult "s4", från detta tillstånd kan endast släckt "s5" nås direkt. Då trafikljuset är släckt "s5" och ska tändas kan rött "s0" och blinkande gult "s4" nås som nästkommande tillstånd. Genom att kombinera dessa övergångar mellan tillstånden till stigar kan trafikljusets alla sekvenser skapas.

Egenskperna i tillstånden är: r = rött, y = gult, g = grönt, o = släckt och f = blinkande.

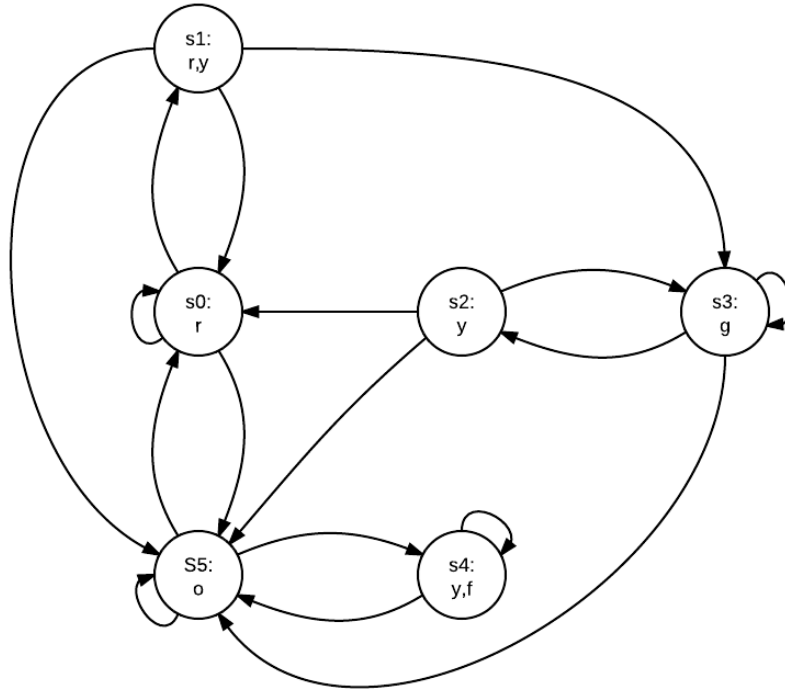

Figure 2: Tillståndsgraf

För modellen $\mathcal{M} = (S, \rightarrow, L)$ är tillståndsmängden S :

$$S = \{s0, s1, s2, s3, s4, s5\}$$

Transitionsrelationen \rightarrow som beskriver alla grannar:

$$\begin{aligned} \rightarrow = \{ & (s0, s0), (s0, s1), (s0, s5), \\ & (s1, s0), (s1, s3), (s1, s5), \\ & (s2, s0), (s2, s3), (s2, s5), \\ & (s3, s2), (s3, s3), (s3, s5), \\ & (s4, s4), (s4, s5), \\ & (s5, s0), (s5, s4), (s5, s5) \} \end{aligned}$$

Sanningstilldelningen L som beskriver egenskaperna som finns i varje tillstånd:

$$L = \{ s0:\{r\}, s1:\{r,y\}, s2:\{y\}, s3:\{g\}, s4:\{y,f\}, s5:\{o\} \}$$

Denna modell översattes till lämplig listsruktur som de övriga testerna för att fungera med den i prolog implementerade beviskontrolleraren.

$$\begin{aligned} \text{Transitionsrelationen } (T): & [[s0, [s0, s1, s5]], \\ & [s1, [s0, s3, s5]], \\ & [s2, [s0, s1, s3, s5]], \\ & [s3, [s3, s2, s5]], \\ & [s4, [s4, s5]], \\ & [s5, [s5, s0, s4, s5]]]. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Sanningstilldelningen } (L): & [[s0, [r]], \\ & [s1, [r,y]], \\ & [s2, [y]], \\ & [s3, [g]], \\ & [s4, [y,f]], \\ & [s5, [o]]]. \end{aligned}$$

För denna modell skapades två stycken CTL-formler, en som stämmer och en som inte stämmer. Formeln $\mathbf{ef}(\mathbf{ag}(\mathbf{ex}(\mathbf{o})))$ är korrekt och innebär: "det finns en stig där det så småningom alltid finns en stig där det i något nästa tillstånd gäller att trafikljuset är avstängt", dvs. Var vi än är kan trafikljuset på något sätt stängas av. Den formel som är felaktig $\mathbf{and}(\mathbf{r}, \mathbf{ax}(\mathbf{g}))$ innebär: det finns ett tillstånd där bara rött gäller och i nästa tillstånd gäller bara grönt. Detta betyder att man skulle kunna gå direkt från rött till grönt vilket inte stämmer då den enda vägen dit är via tillståndet då både röd och gul signal ges.

4 Resultat

4.1 Testkörningar

Alla tester som fanns givna för laborationen fungerade utmärkt. De egna tester som skapades för de CTL-formler som beskrev trafikljuset gav önskat resultat. Formeln $\text{ef}(\text{ag}(\text{ex}(\text{o})))$ bevisades vara sann och $\text{and}(\text{r}, \text{ax}(\text{g}))$ falsk. Testerna finns bifogade i kapitel 5.2.

4.2 Frågor

- (a) Vad skiljer labbens version av CTL från bokens version?

Labbens implementation av CTL kan inte hantera negation av CTL-formler, “U” Until och “implicerar” som tas upp i [HR04].

- (b) Hur kan man utöka modellprovaren så att den hanterar bokens CTL?

För att kunna hantera negerade formler krävs det att De Morgans lagar implementeras i modelltestaren.

- (c) Hur hanterade ni variabelt antal premisser (som i AX-regeln)?

Men en hjälpfunktion “acheck” som rekursivt behandlar alla states som kan nås från det aktuella tillståndet. Kontrollerar alla dessa möjliga tillstånd med den ursprungliga funktionen “check” där alla tester måste evalueras till true.

5 Bilagor

Här presenteras programkoden för modellprovaren och de egenskrivna testerna.

5.1 Programkod

```
1 :- use_module(library(lists)).
2 % Load model, initial state and formula from file.
3 verify(Input) :-
4     see(Input), read(T), read(L), read(S), read(F), seen,
5     check(T, L, S, [], F).
6
7 % check(T, L, S, U, F)
8 %     T - The transitions in form of adjacency lists
9 %     L - The labeling
10 %     S - Current state
11 %     U - Currently recorded states
12 %     F - CTL Formula to check.
13
14 % p
15 check(_, L, S, [], X) :-
16     member([S, Srest], L),
17     member(X, Srest).
18 % neg p
19 check(_, L, S, [], neg(X)) :-
20     member([S, Srest], L),
21     not(member(X, Srest)).
22
23 % And
24 check(T, L, S, [], and(F,G)) :-
25     check(T, L, S, [], F),
26     check(T, L, S, [], G).
27
28 % Or 1
29 check(T, L, S, [], or(F,-)) :-
30     check(T, L, S, [], F).
31 % Or 2
32 check(T, L, S, [], or(_,G)) :-
33     check(T, L, S, [], G).
34
35 % AX
36 check(T, L, S, [], ax(X)) :-
37     member([S, Srest], T),
38     acheck(T, L, Srest, [], X).
39
40 % EX
41 check(T, L, S, [], ex(X)) :-
42     member([S, Srest], T),
43     echeck(T, L, Srest, [], X).
44
45 % AG 1
46 check(_, _, S, U, ag(-)) :-
47     member(S,U).
48
49 % AG 2
50 check(T, L, S, U, ag(X)) :-
51     not(member(S,U)),
52     member([S, Srest], T),
```

```

53 | check(T, L, S, [], X),
54 |   acheck(T, L, Srest, [S|U], ag(X)).
55 |
56 | % EG 1
57 | check(_, _, S, U, eg(_)) :-
58 |   member(S,U).
59 |
60 | % EG 2
61 | check(T, L, S, U, eg(X)) :-
62 |   not(member(S,U)),
63 |   member([S,Srest],T),
64 |   check(T, L, S, [], X),
65 |   echeck(T, L, Srest, [S|U], eg(X)).
66 |
67 | % EF 1
68 | check(T, L, S, U, ef(X)) :-
69 |   not(member(S,U)),
70 |   check(T, L, S, [], X).
71 |
72 | % EF 2
73 | check(T, L, S, U, ef(X)) :-
74 |   not(member(S,U)),
75 |   member([S,Srest],T),
76 |   echeck(T, L, Srest, [S|U], ef(X)).
77 |
78 | % AF 1
79 | check(T, L, S, U, af(X)) :-
80 |   not(member(S,U)),
81 |   check(T, L, S, [], X).
82 |
83 | % AF 2
84 | check(T, L, S, U, af(X)) :-
85 |   not(member(S,U)),
86 |   member([S,Srest],T),
87 |   acheck(T, L, Srest, [S|U], af(X)).
88 |
89 | %%% Helper functions %%%
90 |
91 | acheck(_, _, [], _, _).
92 | acheck(T, L, [S|S1], U, X) :-
93 |   check(T, L, S, U, X),
94 |   acheck(T, L, S1, U, X).
95 |
96 | echeck(T, L, [S|_], U, X) :-
97 |   check(T, L, S, U, X).
98 | echeck(T, L, [_|S1], U, X) :-
99 |   echeck(T, L, S1, U, X).
100 |
101 | not(P) :- call(P), !, fail.
102 | not(_).

```

code/lab2.pl

5.2 Tester

```
1 [[s0, [s0, s1, s5]],
2  [s1, [s0, s3, s5]],
3  [s2, [s0, s1, s3, s5]],
4  [s3, [s3, s2, s5]],
5  [s4, [s4, s5]],
6  [s5, [s5, s0, s4, s5]]].
7
8 [[s0, [r]],
9  [s1, [r, y]],
10 [s2, [y]],
11 [s3, [g]],
12 [s4, [y, f]],
13 [s5, [o]]].
14
15 s0.
16
17 ef(ag(ex(o))).
```

code/valid1000.txt

```
1 [[s0, [s0, s1, s5]],
2  [s1, [s0, s3, s5]],
3  [s2, [s0, s1, s3, s5]],
4  [s3, [s3, s2, s5]],
5  [s4, [s4, s5]],
6  [s5, [s5, s0, s4, s5]]].
7
8 [[s0, [r]],
9  [s1, [r, y]],
10 [s2, [y]],
11 [s3, [g]],
12 [s4, [y, f]],
13 [s5, [o]]].
14
15 s0.
16
17 and(r, ax(g)).
```

code/invalid1001.txt

Referenser

- [HR04] Michael Huth och Mark Ryan (2004). *Logic in Computer Science: Modelling and Reasoning about Systems*. Cambridge University Press, second utgåvan.